

Kamil Brahmī
ORCID 0000-0002-8987-1827
Akademia Ignatianum w Krakowie

Obraz służby więziennej w pamiętnikach pracowników

An Image of the Prison Service
in the Employees' Diaries

Recenzja książki: Magdalena Urlińska i Maria Marta Urlińska, *Pejzaże (nie)codziennosci. Mikro-historie i mikro-światy więźniaków*, Wydawnictwo Edukacyjne AKAPIT, Toruń 2018, ss. 228

Treść książki opiera się na bogatej literaturze przedmiotowej dla wybranej problematyki. Publikacja składa się z dziewięciu rozdziałów i aneksu, poprzedzonego częścią zatytułowaną „Antropologia (nie)codziennosci więźniaków – zamiast wstępu”.

W rozdziale pierwszym „(Nie)codzienne mikro-światy i mikro-przestrzenie więźniaków” znalazły się rozważania o teorii socjologiczno-pedagogicznej danej tematyki. Następnie autorki opisują interesującą historię Krajowego Związku Emerytów i Rencistów Służby Więziennej. Zawarły tutaj także istotne informacje o sposobach wydatkowania środków z funduszy związku.

Warto zwrócić uwagę na rozdział poświęcony biografiami pracowników Służby Więziennej, ponieważ ciekawym aspektem jest określenie cech, jakimi odznaczać się powinna osoba chcąca pracować we wspomnianym zawodzie. Dzięki posłużeniu się w monografii kronikarskimi zapiskami autorstwa samych pracowników Służby Więziennej, można poznać specyfikę ich życia pozazawodowego.

SPI Vol. 22, 2019/1
ISSN 2450-5358
e-ISSN 2450-5366

Reviews

Recenzje

Książka prezentuje ponadto kwestię animacji i aktywizacji byłych pracowników przez wskazywanie ich działań animacyjnych. Autorki skupiają się na pokazaniu codziennego życia pracowników, ich pasji i hobby. Duża część książki odnosi się do kwestii pracy samej instytucji więziennej, zaczerpniętej z pamiętników, jak i tego, jak byli pracownicy próbują realizować się jako emeryci na rzecz społeczeństwa. Jest to także swoisty zapis ich wspomnień z okresu pracy w Toruńskim Areszcie Śledczym. Szczególną uwagę poświęcono problemom emerytalno-społecznym pracowników wspomnianej służby.

Jednym z nowych składników tekstu jest zwrócenie uwagi na synergię społecznych oddziaływań seniorów. Projekty międzyinstytucjonalne to ważna część działań tego związku zawodowego, a tym samym i seniorów biorących w nich udział.

Autorki w umiejętny sposób poruszają kwestie niewykorzystania społecznego kapitału emerytów – tego, co dla społeczeństwa w XXI wieku stanowi największe wyzwanie, a wciąż nie jest wystarczająco realizowane.

W podsumowaniu książki znajdujemy nawiązanie do wypowiedzi samych pracowników więziennych: „Mamy nadzieję, że podnoszenie przez autorów w swoich narracjach problemów związanych z rolą zawodową i sytuacją już emerytowanych więzienników stanie się przyczynkiem do szerszej debaty publicznej”.

Do naszej codzienności, w tym do miejsca pedagogiki w społeczeństwie, autorki odnoszą się na początku książki. Następnie przedstawiają krótki rys historii pedagogiki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jak piszą autorki, „Istotą współczesnej pedagogiki jest dokonywanie zmian poprzez wzbudzanie sił tkwiących w wspomnianych środowiskach społecznych. Wzbudzanie dotyczy działania pedagogicznego, a może nim być aktywizacja, animacja, wsparcie społeczne, kompensacja czy profilaktyka społeczna”.

Celem była bowiem diagnoza wspomnianego środowiska na tle obecnych społecznych realiów, natomiast działania animacyjne miały na celu stworzenie pomysłu na wzór współpracy ze wspomnianą grupą zawodową. Autorki skoncentrowały się na potrzebie uwzględnienia synergiczności działań edukacyjno-społecznych oraz na pokazaniu kooperacji podmiotów.

Rekomendowana monografia była przedmiotem międzysektorowego partnerstwa „Panoptikum”.

Należy dodać, że publikację ilustrują wspomnienia, zdjęcia i grafiki, których dobór jest starannie przemyślany. Język, jakiego użyto w książce, jest zrozumiały, obrazowy i prosty. Doskonale pokazuje zakres treści problematyki, z jaką musieli zmierzyć się pracownicy więziennictwa.

Ciekawym rozwiązaniem autorskim jest wprowadzenie do rozdziałów cytatów wybranych autorów z literatury fachowej, wyraźnie służebnie wobec problematyki. Dzięki temu możliwe jest wywołanie obrazowania w głowach odbiorców zjawisk, o których jest dalej mowa.

Książka oprócz zalet poznawczych ma też walory edukacyjne, przedstawia bowiem perspektywę pracy w danych instytucjach nie tylko z punktu widzenia socjologicznego, ale zwłaszcza pedagoga resocjalizatora.

Nie omieszkam podkreślić, że przeczytanie tej książki przybliży nas do poznania trudów pracy dnia codziennego pracowników służby więziennej. Jeszcze bardziej korzystne będzie wykorzystanie tej pozycji bibliograficznej we własnej pracy studyjnej i badawczej, czyli w procesie poznania i badań oraz opracowywania dysertacji.

ADRES DO KORESPONDENCJI

Mgr Kamil Brahmi
Akademia Ignatianum w Krakowie
Wydział Pedagogiczny
Instytut Nauk o Wychowaniu
e-mail: brahmi@interia.pl